

Bij wijze van verantwoording

Zo'n tweehonderd pagina's kregen we om u het verhaal van een halve eeuw lichte muziek in Drenthe te vertellen. Nauwelijks aan de slag merkten we dat die ruimte zelfs niet voldoende is om ook maar de schijn van volledigheid op te houden. Er heeft de afgelopen vijftig jaar veel meer lichte muziek in Drenthe geklonken dan we u op de komende pagina's kunnen vertellen.

Altied onderwegens is dan ook niet hét boek van de lichte muziek in Drenthe geworden. Het is beslist ook geen encyclopedie met objectieve criteria voor muziek en muzikanten om de toegang tot het boek te bewaken. We weten dus zeker dat u Drentse muzikanten kent die niet in dit boek staan. En we zijn het - zonder enige discussie - met u eens dat ze er eigenlijk in hadden horen te staan.

Het ging dus niet op de eerste plaats om volledigheid. Waar het in *Altied onderwegens* wél om gaat, heeft alles te maken met klimaat en sfeer. Noem het desnoods de voedingsbodem waarop de lichte muziek in Drenthe gedijde. Deze gaf de jaren vijftig andere muziek en een ander soort muzikanten dan de jaren zestig, enzovoort. We hakten onze halve eeuw in vijf overzichtelijke stukjes van tien jaar en vulden die met datgene waar het toentertijd in de muziek letterlijk en figuurlijk om draalde. Dankzij een groot aantal auteurs met hun eigen voorkeuren en betrokkenheid kregen de jaren vijftig, zestig, zeventig, tachtig en negentig in het boek hun eigen muzikale gezicht. Dat die perioden van tien jaar geen keurig afgebakende stijtuinen zijn, spreekt voor zich. Gelukkig stoort de houdbaarheidsdatum van muziek zich niet aan mooie, ronde jaartallen.

In *Altied onderwegens* staan sommige muzikanten meer in het voetlicht dan anderen. Dat mogen ze van ons. Hetzelfde geldt voor het feit dat u meer over sommige dorpen, steden en streken leest dan over andere. Het zegt niets over de kwaliteit van de muziek elders en de andere muzikanten, laat staan over onze waardering ervoor. We kozen ervoor om u vijftig jaar lichte muziek niet te laten horen als een potpourri van alle wijsjes en deuntjes die we konden reproduceren, maar als een verzameling persoonlijk gekleurde nummers die staan voor die halve eeuw lichte muziek in Drenthe.

De titel van het boek spreekt voor zich. Het is het gevoel van de muzikanten die ons het verhaal van hun leven vertellen. Van huis gaan, spelen, bij nacht en ontij weer terug. En morgen... Ach, morgen, 'Another day, another road' zong Harry Muskee op Groeten uit Grollo. Hoe kun je dat gevoel in het Drents anders vertellen dan met *Altied onderwegens*... Een muzikant is altijd onderweg.

Bertus Boivin en Sophie Timmer